

KUKÁTKO 5

Brambůrky, Most: HRNEČKOVÁ KARKULKA

Divadelní soubor BRAMBŮRKY z Mostu zvolil ke svému inscenování klasickou pohádku O Červené Karkulce pod názvem „HRNEČKOVÁ KARKULKA“. Pohádka dovedně inscenačně zářmovaná upečením bábovky je milou promyšlenou divadelní

drobničkou, ke které tvůrci a interpreti přistupují jednak s pokorou, ale i uvolněnou suverenitou, která se opírá především o zkušenosti všech protagonistů. Tato anti-iluzivní minimalistická podívaná je zasazena do prostředí kuchyně a pro-

plétá jednak příběh kuchařů, členů jedné rodiny, kteří společně upečou bábovku, s koncentrovaným příběhem Červené Karkulky. Pohádka je hrána pomocí loutek vytvořených z kuchyňských potřeb: struhadlo, pečicí forma na bábovku, vál, vařečky, červené silikonové košíčky, palička na maso, mašlovačka, ale i pečicí trouba. A dále jsou tu také ingredience na upečení dvoubarevné bábovky.

Nebudu detailně popisovat technologii, jak jsou loutky vytvořeny, abych vás neochudil o případný divácký zážitek. Důležité ovšem je, že forma je v rovnováze s obsahem a vše oplývá účel-

nou jednoduchostí. To také vytváří příjemnou a milou až rodinnou atmosféru celého představení. Vlk skončí v troubě a na konci představení dostanou děti během představení upečenou bábovku (jako během představení).

Koncept „kuchyňského“ vyprávění pohádky není ani nový ani objevný a patřil například formálně i rámcově k jedné fázi divadla DRÁK z Hradce Králové. Nicméně „mosteckým“ funguje velmi dobře a jistě se stane jejich „kulinářsky-divadelním“ hitem. A právem, neboť je to koncept naplněný a s láskou upečený. Děkujeme.

Jaromír Hruška

Hrnečková Karkulka

Popelka

Díváci Popelky 2022

Hodnocení

Ze hry vznikla hra. Hledali jsme, co nádobí snese a co dokáže

Mostecké Brambůrky na letošní Popelku přivezly inscenaci Hrnečková Karkulka, která kombinuje různé varianty pohádky O Červené Karkulce. Soubor ji tvořil při takzvané „víkendovce“, pomocí hry a improvizace. Nakonec vzniklo divadlo, do kterého se zapojují i kuchyňské pomůcky a při němž se upeče bábovka. Za soubor a i o svých osobních plánech promluvil pro Kukátko Pavel Skála.

Vaše inscenace nemá pevně daného režiséra. Jak přesně vznikala?

Inscenace vznikla v rámci víkendovky s dětmi. Zkoušeli jsme různé situace, hráli jsme si. Někdo při zkoušce něco řekl, další se na to podíval zvenku, pak poznamenal, že by to mohlo být jinak a podobně. Ze hry vzniká hra. Hodně při zkouškách improvizujeme a vybíráme to nejlepší. Hrnečková Karkulka je dělána s kuchyňským nádobím. Tento nápad vznikl tak, že jsme s nádobím zrovna při zkoušce blbli na stole a hledali jsme, co

dokáže a snese. Naše inscenace je taková hříčka, není tak dlouhá, má jen třicet minut.

Při hře s nádobím také vznikl nápad upéct během představení bábovku?

Při víkendovce jsme se rozdělili do různých skupin. Dali jsme se dohromady i my jako pedagogové. Každá skupina pak vytáhla nějaké papírky, na nichž byla nějaká prostředí, postavy, materiály nebo téma a my jako pedagogové si vytáhli Karkulku, vlka a nádobí. Bavilo nás to, tak jsme to pak dodělali. Vzniklo to z podnětu té víkendovky. Bylo to úplně bokem.

Hrnečková Karkulka vznikla po karanténě?

Ano. V karanténě jsme dělali inscenaci Cvičme v rytme. Ta má za sebou už asi čtyřicet repríz. Hráli jsme ji teď na Slovensku. V současnosti zase pracujeme na další inscenaci.

Na letošní Popelce vystupova-

lo i Divadlo Štěkátko z Opavy, které do své inscenace Z pohádky do pohádky zapojovalo loutky vytvořené z kuchyňských potřeb. Jak moc podle tebe pohádky souvisejí s jídlem?

Pečení nám v naší pohádce vyšlo v souvislosti s tím, že Karkulka nese babičce bábovku. Když skončí představení, dáváme bábovku dětem. Samozřejmě jsou rády, funguje to, ale jsem radší, když s námi jdou celou dobu, nejen kvůli bábovce.

Mostecká scéna amatérského divadla mi vždycky připadala velmi produktivní.

Ano, ale není to jen na mně. Učím osm tříd, s nimiž dělám různé inscenace, pak s nimi občas vyjedeme na přehlídku, což je super. Ale je to nikdy nekončící mejdan.

U vás vždycky fungovala i komunita.

To je podle mě všude. Vezmi si Rakovník, když jste začali všichni jezdit na Jiráskův Hronov. Pokaždé máš nějaký vrchol té komunity, ale potom už jako kdyby začínala ztrácet sílu. Je to jako s civilizací.

Je teď mostecká komunita na svém vrcholu?

Možná už je za ním. Někým způsobem jsme fungovali, bylo to fajn, a uvidíme, co bude dál. Vznikla tam velká přátelství a velké vztahy, které se v určité době nějak podporují, a to je podle mě důležité.

Co dalšího chystáš?

Na příští prázdniny cestu do Santiaga de Compostela.

Absolvuješ pout?

Ano, z Mostu. Ujdu tři tisíce kilometrů.

Promítne se pak něco z pouti do Santiaga i do nějakého divadelního projektu, na němž se budeš podílet?

Jdu na ni hlavně kvůli tomu, abych si na chvíli odpočinul od divadla. Jako pedagog dramataku jsi stále v koloběhu, jezdíš pořád na festivaly, zkoušíš nějakou hru a podobně. Nejeď tam sám, ale asi z toho nic dělat nebudeme.

Podílel ses na spoustě divadelních projektů s mladými lidmi. Všiml sis, že by se nějak postupem let proměňovala témata, jakým by se chtěli v inscenacích věnovat?

Všechna témata vycházejí z dětí. Funguji spíš jako moderátor, než jako režisér. Existují základní témata, která řešíš pořád. Samozřejmě záleží i na tom, jak dlouho s těmi dětmi pracuješ, jestli nad tématy přemýšlejí do hloubky a co chtějí od divadla, popřípadě od dramataku. Neučíme je vyloženě divadlo, ale vedeme je k nějakému osobnímu rozvoji a vnímání různých věcí. Od toho je podle mě dramatická výchova. Ve třinácti řešíš první vztahy, šikanu a tak dále. Nyní si ještě myslím, že se skladba témat obměňuje kvůli covidu, spoustě lidí chybí dva roky sociálního soužití.

Co ti karanténa jako divadelníkoví dala a co vzala?

Dala mi hodně věcí. Například, že jsem se na chvíli zastavil a mohl jsem stát na místě. To bylo dobré. Oproti tomu mi spoustu věcí vzala. Vždy jsme hledali nějaké cesty, jak fungovat i během covidu. Vytvořili jsme doma živou kulturu.

Jirka Štraub

